

P. K. Urusnik

M

2021-11-17

**MINISTER
ROLNICTWA I ROZWOJU WSI**

Warszawa,

Znak sprawy: DOS.dws.073.9.2021

NR: 2451 PODPIS
WPLYNEŁO

2021/11/17

Krajowa Rada Izb Rolniczych

**Pan
Wiktor Szmulewicz
Prezes
Krajowej Rady Izb Rolniczych**

Dotyczy: odpowiedzi w zakresie uchwały nr 8/2021 w sprawie przyjęcia stanowiska dotyczącego aktualnej sytuacji w rolnictwie.

Szanowny Panie Prezesie,

W odpowiedzi na pismo z dnia 15 października 2021 r., znak KRIR/KK/920/21, dotyczące uchwały nr 8/2021 w sprawie przyjęcia stanowiska dotyczącego aktualnej sytuacji w rolnictwie, poniżej przekazuję informacje będące w zakresie kompetencji Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Odnosząc się do kwestii nawozów, w ostatnich miesiącach odnotowujemy ogromny wzrost cen nawozów mineralnych. W największym stopniu wzrosły ceny nawozów azotowych oraz fosforanu amonu. Najbardziej drożącym nawozem azotowym był mocznik.

Zmiany cen nawozów mineralnych na krajowym rynku podążają za tendencjami obserwowanymi na rynku światowym, co wynika nie tylko z wysokiego poziomu polskiego importu i eksportu, ale też uzależnienia krajowej produkcji od importowanych surowców. **Poziom krajowej produkcji umożliwi niemal pełne zaspokojenie potrzeb polskiego rolnictwa w zakresie stosowania nawozów azotowych i fosforowych, jednak dostawy nawozów potasowych dla polskich rolników pochodzą głównie z importu.**

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
ul. Wspólna 30, 00-930 Warszawa
telefon: +48 22 250 01 18, e-mail: kancelaria@minrol.gov.pl
www.gov.pl/rolnictwo

Zgodnie z opinią Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej - PIB na wzrost cen nawozów mineralnych w Polsce w br. wpływają:

- **dynamiczny wzrost cen gazu ziemnego**, podstawowego surowca do produkcji nawozów azotowych i wieloskładnikowych;

Produkcja nawozów azotowych oparta jest na amoniaku, z którego wytwarza się obecnie około 97% nawozów azotowych. Natomiast 80-90% całkowitych kosztów produkcji amoniaku, z którego wytwarza się nawozy azotowe stanowi gaz ziemny. Z tego też powodu zmiany cen gazu są krytycznie ważne dla tego przemysłowego wytwarzania nawozów azotowych.

Jak wynika z miesięcznych danych Banku Światowego indeks cen gazu ziemnego pozostaje w trendzie wzrostowym od lipca 2020 r. Od września 2020 r. do września 2021 r. zwiększył się prawie 4-krotnie. Wzrost cen gazu ziemnego wynika z szeregu czynników, przede wszystkim ze zwiększonego popytu oraz niskich rezerw magazynowych po sezonie zimowym 2020/21, ale też z ograniczeń w dostawach z Rosji do Europy.

- **wzrost cen nawozów w handlu światowym** wpływający na podwyżki cen nawozów importowanych, wzrost cen w imporcie;

Jak wynika z danych Banku Światowego, miesięczne ceny nawozów mineralnych w handlu światowym od grudnia 2018 r. do połowy 2020 r. znajdowały się w wyraźnym trendzie spadkowym. Jednak od lipca 2020 r. nastąpiło odwrócenie tej tendencji i przekształcenie jej w trend wzrostowy. Wzrost cen (głównie mocznika i fosforanu amonu) związany jest z rosnącymi cenami żywności na światowych rynkach, co skutkuje zwiększonym popytem na nawozy w skali globalnej. Wzrost podaży nawozów w 2020 r. był natomiast ograniczony, na co wpływ miał m.in. mniejszy eksport realizowany przez producentów z Chin. Z kolei od początku drugiej połowy 2020 r. popyt na nawozy zaczął wyraźnie się zwiększać, głównie w Indiach i w Brazylii.

W 2021 r. podwyżki cen nawozów w handlu światowym były kontynuowane. We wrześniu br. indeks cen nawozów Banku Światowego ukształtował się na poziomie prawie 129,5 punktu wobec 76,9 punktu rok wcześniej. Zwiększył się zatem o 68,5%.

Wzrost cen nawozów w handlu światowym przyczynił się do podwyżek cen transakcyjnych w imporcie nawozów mineralnych do Polski raz eksporcie.

- **podwyżki cen paliw ropopochodnych;**

Od ponad roku ceny ropy naftowej w handlu światowym charakteryzują się tendencją wzrostową. W sierpniu br. cena ropy Brent wyniosła 70 USD/baryłkę i była

o 58,2% wyższa niż rok wcześniej. Ceny nośników energii na krajowym rynku również rosną, co więcej w sierpniu br. tempo wzrostu cen m/m było zdecydowanie szybsze w porównaniu z tym, jakie było obserwowane w II kwartale. **Przekłada się to na wyższe koszty transportu surowców do produkcji nawozów i gotowych nawozów.**

– **wzrost kosztów zatrudnienia;**

Wzrost cen detalicznych nawozów mineralnych bez wątpienia ma związek z **rosnącymi kosztami pracy**. Według danych GUS w sierpniu br. średnie wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw wyniosło około 5844 zł brutto i było o 9,5% wyższe niż rok wcześniej.

– **zakaz stosowania mocznika w jego granulowanej formie od 1 sierpnia 2021 r.;**

Rosnące ceny mocznika w Polsce w I połowie br. można wiązać z mniejszą jego dostępnością, gdyż wielu rolników kupowało go na zapas. Od 1 sierpnia 2021 r. nie można bowiem stosować mocznika w jego tradycyjnej granulowanej formie. Stosowany obecnie mocznik musi zawierać inhibitor ureazy lub powłokę biodegradowalną, co w pewnym stopniu podnosi jego cenę. Można przypuszczać, że **wzrost cen mocznika, w pewnym stopniu przyczynił się do wzrostu cen innych nawozów azotowych.**

– **wzrost cen produkcji sprzedanej przemysłu;**

Wzrost cen detalicznych nawozów mineralnych na krajowym rynku jest w istotnym stopniu następstwem **wzrostu cen produkcji**. Z danych GUS wynika, że w sierpniu br. ceny produkcji sprzedanej przemysłu były średnio o 9,5% wyższe niż rok wcześniej. Z danych GUS dotyczących cen producentów według poszczególnych kategorii produkcji przemysłowej (grup PKWiU) wynika, że w lipcu br. ceny w grupie oznaczonej kodem PKWiU 20.1: „Chemikalia podstawowe, nawozy i związki azotowe, tworzywa sztuczne i kauczuk syntetyczny w formach podstawowych” były średnio o 27,6% wyższe niż przed rokiem. Dla porównania jeszcze w marcu br. ceny produkcji sprzedanej w tej grupie produktów były średnio o 12,3% wyższe r/r. Przypuszcza się, że dane za miesiąc wrzesień pokażą wzrost cen produkcji sprzedanej w grupie PKWiU 20.1 prawdopodobnie nawet 40% r/r.

– **mniejszy wolumen importu nawozów azotowych, głównie saletry amonowej, saletrzaków i mocznika oraz fosforanu amonu;**

Rosnące ceny detaliczne to wynik również mniejszej niż rok wcześniej podaży rynkowej niektórych nawozów mineralnych, głównie azotowych. Co prawda miesięczne dane o produkcji nawozów mineralnych w okresie styczeń-sierpień br. wskazują na niewielki, 3% wzrost produkcji r/r. jednak w okresie styczeń-lipiec br. odnotowano mniejszy,

o 11,4% wolumen importu nawozów azotowych w porównaniu do analogicznego okresu poprzedniego roku.

– **panika na rynku;**

Obserwowany w ostatnich tygodniach skokowy wzrost detalicznych cen nawozów mineralnych na krajowym rynku wynika w istotnym stopniu z **paniki na rynku oraz obawami rolników przed brakiem możliwości zrealizowania zakupów nawozów**. Nawozy kupowane przez rolników nawet po bardzo wysokich cenach co dodatkowo stymuluje popyt w obawie przed jeszcze większym wzrostem cen w przyszłości. Powoduje to okresowe braki w punktach sprzedaży, co dystrybutorzy nawozów wykorzystują do wzrostu cen.

Panikę na rynku nawozów wzmacniają nie tylko informacje o rekordowych podwyżkach cen gazu, ale również o ograniczeniach w produkcji nawozów lub surowców w innych krajach. Rolnicy obawiają się, że również zakłady nawozowe w Polsce mogą ograniczyć produkcję.

– **wzrost cen uprawnień do emisji CO²;**

Istotnym czynnikiem wpływającym w ostatnich miesiącach na wzrost kosztów produkcji nawozów mineralnych są **rosnące ceny uprawnień do emisji CO²**. Z sierpniowego raportu KOBiZE wynika, że w ciągu roku **cena za prawo do wypuszczenia do atmosfery tony CO² wzrosła ponad 2-krotnie**. Ceny uprawnień do emisji CO² stale i zauważalnie rosną. Spory udział w zmianie cen mają działania czysto spekulacyjne, gdyż uprawnieniami handluje się na giełdach.

– **niekorzystny kurs walutowy;**

Jedną z przyczyn wzrostu cen detalicznych nawozów mineralnych jest **osłabienie kursu złotego wobec euro oraz dolara**. Skutkuje to mniejszym importem gotowych nawozów mineralnych, ale też wyższymi cenami importowanych nawozów oraz surowców wykorzystywanych do produkcji nawozów, w tym gazu ziemnego, fosforytów i chlorku potasu.

– **wzrost cen zbóż i roślin oleistych, wykorzystywany jako pretekst do podwyższania cen nawozów.**

Wyższe ceny produktów rolnych mogą być dodatkowym pretekstem dla producentów i dystrybutorów do podwyższania cen. Zapotrzebowanie na nawozy mineralne w polskim rolnictwie już od wielu lat jest na stosunkowo stabilnym poziomie (około 1,8-2,1 mln ton czystego składnika). Zarówno przy wysokich jak i niskich cenach produktów rolnych zakup nawozów na kolejny sezon jest dla producentów rolnych

koniecznością, zwłaszcza w gospodarstwach towarowych, które chcą uzyskiwać satysfakcjonujące wyniki ekonomiczne, w tym poprzez niedopuszczenie do pogorszenia żyzności gleby i zubożenia jej w makro i mikroskładniki.

Do obowiązków resortu rolnictwa należy jedynie wydawanie pozwoleń na wprowadzenie do obrotu niektórych nawozów i polepszaczy gleby i nadzór nad wprowadzaniem ich do obrotu. Nadzór nad przestrzeniem wymogów jakościowych sprawuje Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Ministerstwo systematycznie analizuje też sytuację dot. dostępności nawozów mineralnych, ich cen, jak i ich wpływu na kształtowanie się opłacalności produkcji rolniczej. W tym celu Ministerstwo korzysta m.in. z analiz rynku nawozów mineralnych wykonywanych przez Wojewódzkie Ośrodki Doradztwa Rolniczego i zbiorczej informacji opracowanej przez Centrum Doradztwa Rolniczego w Brwinowie. Na podstawie przekazanych przez CDR danych z września br. dostępnych na stronie <https://cdr.gov.pl/informacje-branzowe/informatory/informacja-o-rynku-nawozow-mineralnych> należy stwierdzić, że mimo mniejszego wolumenu importu nawozów problemy z dostępnością nawozów dotyczą niektórych nawozów i tylko kilku województw.

Jednocześnie Ministerstwo prowadzi rozmowy z krajowymi producentami nawozów ANWIL SA, GRUPA AZOTY S.A. w celu poprawy sytuacji rynkowej, jednak należy zaznaczyć, że zakłady produkujące nawozy mineralne działają jako spółki prawa handlowego. Oznacza to, że Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie ma możliwości wpływu na działania tych podmiotów, do których niewątpliwie należy polityka cenowa oraz kształtowanie cen sprzedaży poszczególnych produktów.

W zaistniałej sytuacji Ministerstwo rekomenduje potrzebę zmiany dotychczasowych standardów postępowania zakupowego przez rolników, jeżeli chodzi o środki produkcji rolniczej. Niewątpliwie celowym jest przekierowanie zainteresowania rolników na zwiększenie udziału w nawożeniu nawozów organicznych i polepszaczy gleby dostępnych lokalnie na rynku. Wykaz dopuszczonych przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do obrotu nawozów i środków wspomagających uprawę roślin w tym nawozów organicznych i polepszaczy gleby stanowiących alternatywę dla nawozów mineralnych jest dostępny na stronach internetowych MRiRW po adresem: <https://www.gov.pl/web/rolnictwo/wykaz-nawozow-i-srodkow-wspomagajacych-uprawe-roslin>.

Wskazana jest również dywersyfikacja zakupów czyli podział zakupów nawozów mineralnych na transze i zakupy poza sezonem wiosennym i jesiennym, kiedy ceny są sztucznie zawyżone poprzez wysoki popyt.

Niekorzystna sytuacja na rynku nawozów wymusza również szersze wdrożenie bardziej efektywnych praktyk stosowania nawozów. Plany nawozowe z badaniem gleby mogą wspomóc rolników w obniżeniu wysokich wydatków na nawozy. Racjonalne nawożenie azotem sprzyja zwiększeniu efektywności jego wykorzystania przez rośliny. Sposób na ograniczenie zużycia nawozów azotowych, to na przykład niewysiewanie ich w jednej dawce, tylko dzielenie na kilka zabiegów, uregulowanie odczynu gleby itd. Badania gleby i ciągle doradztwo w sprawach nawożenia prowadzone jest przez stacje chemiczno-rolnicze, a informacja o zasadach opiniowania planów nawożenia azotem jest zamieszczona na stronie internetowej Krajowej Stacji Chemiczno-Rolniczej.

W związku z tym, że nie można wykluczyć, że na obecną, niekorzystną sytuację na rynku nawozów mają wpływ również działania spekulacyjne na rynku nawozów Ministerstwo zwróciło się w tym zakresie do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z prośbą o przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego pod kątem stosowania niedozwolonych praktyk rynkowych.

Oprócz działań na poziomie krajowym Minister podjął również działania na forum Rady Ministrów UE ds. rolnictwa i rybołówstwa. Na posiedzeniu w dniach 11-12 października 2021 r. w Luksemburgu na wniosek Ministra poruszono temat trudnej sytuacji na rynkach rolnych wynikającej z rosnących cen nawozów. Minister wnioskował o podjęcie przez Komisję Europejską działań, które ustabilizują bądź czasowo zrekompensują wysokie koszty nawozów, tym samym stabilizując ceny żywności, a także o wsparcie rolników oraz przyjęcie całościowych rozwiązań zapewniających rolnikom możliwość prowadzenia produkcji roślinnej, a konsumentom przystępną cenowo żywność. Obawy Polski poparły Łotwa, Włoch, Węgry i Austria. Komisarz Wojciechowski poinformował, że Komisja Europejska również dostrzega wpływ wzrostu cen energii na zwiększenie kosztów produkcji, które w niektórych sektorach są nieco równoważone przez wysokie ceny zbóż, mięsa drobiowego oraz owoców i warzyw. Zgodził się, że rolnicy nie mogą być jedynym ogniwem łańcucha dostaw ponoszącym koszty obecnej sytuacji. Zapewnił, że Komisja Europejska pracuje nad zestawem narzędzi, które pomoże państwom członkowskim, w istniejących ramach prawnych, na poziomie krajowym zareagować na wyzwanie jakim jest wzrost cen energii.

W celu wsparcia rolników w wyniku działań Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi podjęte zostały natychmiastowe działania:

- przyśpieszono wypłatę zaliczek na dopłaty bezpośrednie dla rolników, co umożliwi dokonywanie zakupów środków produkcji, w tym nawozów,

- polscy producenci nawozów ANWIL S.A., GRUPA AZOTY S.A. zabezpieczyli podaż nawozów mineralnych na odpowiednim poziomie,
- spółka dystrybucyjna Agrochem Puławy prowadząca na skalę ogólnopolską sprzedaż nawozów dla rolników indywidualnych, w partiach minimalnych 24 t/skład upubliczniła cenniki nawozów, w ślad za nią podobnie postąpili inni dystrybutorzy. Spowodowało to obniżkę i stabilizację cen nawozów; <https://agrochem.com.pl/cennik/>.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi podziela opinię Krajowej Rady Izb Rolniczych, że głównym celem rolnictwa jest zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego.

Z tego powodu w ramach dyskusji na forum Unii Europejskiej dotyczącej Strategii „Od pola do stołu” i ujętych w niej celów dotyczących redukcji stosowania środków ochrony roślin, jak również spodziewanej nowelizacji postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów, Polska stoi konsekwentnie na stanowisku, że wszelkie zmiany legislacyjne w tym zakresie powinny zostać poprzedzone rzetelną analizą wpływu, uwzględniającą także zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego Unii Europejskiej oraz zachowanie konkurencyjności unijnego rolnictwa. Drastyczne ograniczenie dostępności środków produkcji rolnej może bowiem doprowadzić do ograniczenia jego efektywności. Ograniczenie produkcji rolnej w Unii Europejskiej i uzależnienie unijnego systemu żywnościowego od importu żywności, prowadziłoby do wzrostu ryzyka związanego ze zdarzeniami kryzysowymi zakłócającymi łańcuchy dostaw, takimi jak epidemia COVID-19.

Niezależnie od powyższej argumentacji bezsprzecznie istnieje także potrzeba racjonalizacji stosowania chemicznych środków ochrony roślin, ograniczania ryzyka związanego z ich użyciem oraz stosowania – tam gdzie jest to możliwe – alternatywnych (w tym biologicznych) metod ochrony roślin. Ma to na celu zarówno ograniczenie presji ze strony rolnictwa na środowisko, jak i wynika z troski o zdrowie ludzi.

W odniesieniu do redukcji populacji dzików na terytorium Polski należy podkreślić, że jest ona realizowana w pierwszej kolejności w ramach planowej gospodarki łowieckiej, za którą odpowiada Minister Klimatu i Środowiska i – uzupełniająco – poprzez wykonywanie odstrzałów sanitarnych nakazanych w drodze rozporządzeń powiatowego lekarza weterynarii lub wojewody i wykonywanych przez myśliwych. Odstrzał sanitarny stanowi uzupełnienie planowych odstrzałów i jest realizowany na podstawie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421).

Instytucja odstrzału sanitarnego powinna być stosowana uzupełniająco w stosunku do planów łowieckich, jedynie w sytuacji zagrożenia wystąpienia lub wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt podlegającej obowiązkowi zwalczania i w celu ograniczenia ryzyka szerzenia się danej choroby na określonym terenie spowodowanego stwierdzeniem nadmiernej populacji zwierzyny, nieuwzględnionej w takich planach.

Niemniej jednak w ostatnim czasie Główny Lekarz Weterynarii określił uzupełniające środki dotyczące odstrzału sanitarnego w odniesieniu do regionów o wysokiej koncentracji trzody chlewnej. Wytypowanych zostało siedem powiatów w kilku województwach, w których łącznie dodatkowo do odstrzału sanitarnego zaplanowano 4 357 dzików. Działania te mają w konsekwencji ograniczyć presję wirusa w środowisku w powiatach, w których utrzymywanych jest ponad 150 tys. świń. Minister Klimatu i Środowiska polecił realizację tego działania PZŁ i PGL LP.

Równocześnie od lutego 2020 r. do dnia 13 października 2021 na terenie kraju w ramach odstrzału sanitarnego pozyskano 252 128 dzików.

Jednocześnie w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się ASF na terytorium Polski podejmowane są również inne działania.

Prowadzone są akcje poszukiwania padłych dzików i ich szczątków na terenach występowania ASF oraz terenach zagrożonych występowaniem choroby – celem ich eliminacji ze środowiska.

Budowane są sztuczne bariery mające na celu spowalnianie przemieszczania się dzików, w szczególności w okresie inkubacji choroby. Powstają bariery w postaci ogrodzeń siatkowych, bariery zapachowe oraz zamykane są przejścia dla zwierząt wzdłuż dróg ekspresowych i autostrad. Stosowane są również odłownie żywołowne.

Równolegle prowadzony jest aktywny i pasywny monitoring u dzików i świń w celu wczesnego wykrywania zakażenia i szybkiego wdrożenia działań zmierzających do przerwania łańcucha szerzenia się choroby i jej zwalczania.

W związku z rozwojem sytuacji na rynku wieprzowiny, w szczególności związanej ze skutkami afrykańskiego pomoru świń, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi uruchomiło program wsparcia gospodarstw utrzymujących świnie. Program obejmuje już istniejące lub zmodyfikowane oraz nowe instrumenty zapewniające realizację działań zarówno prewencyjnych, jak i wspierających odbudowę gospodarstw dotkniętych skutkami występowania ASF w Polsce. W programie przewidziano mechanizmy związane z bioasekuracją gospodarstw, wyrównywaniem strat w sprzedaży świń w związku z niższą ceną skupu żywca w strefach ASF, osłonę zaciągniętych zobowiązań cywilnoprawnych,

odbudową pogłowia świń oraz wsparciem w zakresie przetwórstwa i skracania łańcucha dostaw.

W ramach programu realizowana jest między innymi pomoc finansowa na wyrównywanie kwoty obniżonego dochodu z tytułu niższych cen sprzedaży świń.

Równolegle do działań podejmowanych na gruncie krajowym Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi podejmuje działania na poziomie UE. W dniu 20 września br. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwrócił się z wnioskiem do Komisarza ds. Rolnictwa Pana Janusza Wojciechowskiego o uruchomienie przez Komisję Europejską, na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013, nadzwyczajnej pomocy finansowej dla producentów świń w Polsce prowadzących produkcję na obszarach objętych ograniczeniami II lub III, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/605. W przedłożonym wniosku wskazany został problem spadku opłacalności produkcji świń oraz sprzedaży świń po cenach niższych niż średnie ceny rynkowe oraz ponoszenia przez rolników konsekwencji ograniczeń weterynaryjnych wprowadzanych w związku z koniecznością zwalczania i zapobiegania rozprzestrzenianiu się afrykańskiego pomoru świń. Podkreślono również, że na rynku wieprzowiny zbiegły się w czasie niekorzystne czynniki związane ze skutkami Covid-19 oraz presją cenową powstałą w następstwie ograniczeń eksportowych dla unijnej wieprzowiny na rynek Chin. Poinformowano o zauważalnym spadku liczby gospodarstw zajmujących się produkcją wieprzowiny i zagrożeniu rezygnacją z produkcji kolejnych stad w przypadku dalszego pogarszania się marż producentów świń.

Informacja o trudnej sytuacji na unijnym rynku wieprzowiny była jednym z punktów posiedzenia Rady UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w dniu 12 października br. We wspólnej nocie kilku państw członkowskich, w tym Polski, dotyczącej krytycznej sytuacji w sektorze wieprzowiny wezwano Komisję Europejską do rozważenia uruchomienia pomocy nadzwyczajnej na rynku wieprzowiny.

Komisja Europejska dostrzega presję na rynek wieprzowiny wynikającą z niskich cen świń oraz wysokich kosztów pasz i energii oraz ASF, zwraca jednak uwagę, że interweniowanie na rynku wieprzowiny musi być podejmowane ostrożnie, szczególnie w obecnej sytuacji, gdy występuje nadprodukcja wieprzowiny w UE. Jednocześnie Komisja Europejska wskazuje na możliwości uruchomienia pomocy państwa w poszczególnych państwach członkowskich i działań w ramach rozwoju obszarów wiejskich.

Jednocześnie informuję, że w związku z przedmiotowym pismem KRIR, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi wystąpiło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

o zbadanie, czy na rynku wieprzowiny są stosowane przez importerów mięsa wieprzowego praktyki, które zakłócają właściwe funkcjonowanie konkurencji oraz praktyki stosowane przez podmioty skupujące żywiec wieprzowy nadużywające pozycję dominującą.

W odniesieniu do możliwości wsparcia informuję, że na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu i sposobów realizacji niektórych zadań Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa:

1) producenci rolni, którzy prowadzą gospodarstwo rolne, w którym utrzymywane są świnie od dnia 6.08.2021 r. do dnia 27.08.2021 r. mogli składać wnioski o udzielenie pomocy o charakterze pomocy de minimis w rolnictwie na refundację 50% wydatków poniesionych w danym roku kalendarzowym na zakup mat dezynfekcyjnych, sprzętu do wykonania zabiegów dezynfekcyjnych, dezynsekcyjnych lub deratyzacyjnych oraz produktów biobójczych, środków dezynsekcyjnych lub deratyzacyjnych, odzieży ochronnej i obuwia ochronnego oraz wydatków poniesionych na zabezpieczenie budynków, w których utrzymywane są świnie przed dostępem zwierząt domowych (pomoc na bioasekurację).

Pomoc jest przyznawana w drodze decyzji kierownika biura powiatowego Agencji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę producenta rolnego, na wniosek tego producenta rolnego złożony na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję na jej stronie internetowej.

2) producenci świń, którzy zaprzestali produkcji w związku z obowiązującym zakazem utrzymywania w gospodarstwie świń lub ich wprowadzenia do gospodarstwa, wydanym w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń, mogą skorzystać z pomocy finansowej. Kwota pomocy stanowi iloczyn średniej rocznej liczby świń utrzymywanych w gospodarstwie w okresie 12 miesięcy poprzedzających miesiąc, w którym został wprowadzony zakaz (jednak nie więcej niż 50 sztuk dla jednego producenta świń) i kwoty 0,36 zł oraz liczby dni w danym roku kalendarzowym obowiązywania zakazu.

3) producenci rolni prowadzący chów lub hodowlę świń na obszarach z ograniczeniami, mogą ubiegać się o nieoprocentowane pożyczki na sfinansowanie nieuregulowanych zobowiązań cywilnoprawnych, które zostały podjęte w związku z prowadzeniem przez producenta świń działalności rolniczej na obszarach występowania ASF.

Kwota udzielonych producentowi świń pożyczek nie może przekroczyć kwoty ww. zobowiązań cywilnoprawnych i wynosić więcej niż:

- 50.000 zł na siedzibę stada, w której w 2018 r. było utrzymywanych średniorocznie do 50 sztuk świń;

- 100.000 zł na siedzibę stada, w której w 2018 r. było utrzymywanych średniorocznie powyżej 50 do 100 sztuk świń;
- 300.000 zł na siedzibę stada, w której w 2018 r. było utrzymywanych średniorocznie powyżej 100 do 500 sztuk świń;
- 500.000 zł na siedzibę stada, w której w 2018 r. było utrzymywanych średniorocznie powyżej 500 do 1000 sztuk świń;
- 1.000.000 zł na siedzibę stada, w której w 2018 r. było utrzymywanych średniorocznie powyżej 1000 sztuk świń.

Pożyczka jest udzielana maksymalnie na 10 lat, a za jej udzielenie Agencja nie pobiera żadnych opłat. Pomocą państwa są nieopłacane przez pożyczkobiorców odsetki od udzielonej pożyczki.

4) producenci rolni, prowadzący chów lub hodowlę świń na obszarze objętym ASF mogą ubiegać się o pomoc na wyrównanie kwoty dochodu uzyskanej ze sprzedaży świń w poszczególnych kwartałach od IV kwartału 2020 r. w porównaniu do średniego dochodu uzyskiwanego z produkcji świń w analogicznym okresie w trzech ostatnich latach lub trzech latach z okresu pięcioletniego, po odjęciu roku z najwyższymi i najniższymi dochodami. Albo w okresie 12 miesięcy – w przypadku producenta świń, który w tym okresie zwiększył produkcję świń o co najmniej 25% w stosunku do średniej produkcji świń z trzech lat poprzedzających okres, za który jest składany wniosek, a w przypadku gdy utrzymuje świnię w okresie krótszym niż trzy lata – w stosunku do średniej rocznej produkcji świń z całego okresu poprzedzającego okres, za który jest składany wniosek.

Wnioski o udzielenie pomocy finansowej można składać w Biurach Powiatowych Agencji właściwych ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę producenta świń w terminie od dnia 28 sierpnia 2021r. do dnia 30 listopada 2021 r.

Na realizację powyższej pomocy zostały przewidziane środki w wysokości 150 mln zł.

5) producenci świń, którzy w związku z obowiązującym zakazem utrzymywania w gospodarstwie świń lub ich wprowadzenia do gospodarstwa, wydanym w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń, zaprzestał ich produkcji, będą mogli skorzystać z dopłat przez okres nie dłuższy niż 10 lat udzielanych do oprocentowania kredytów bankowych zaciągniętych na zakup:

- a) nawozów mineralnych, środków ochrony roślin lub pasz,

- b) kwalifikowanego materiału siewnego zbóż, rzepaku, kukurydzy, lnu, roślin motylkowych grubonasiennych i drobnonasiennych, rzepiku ozimego, gorczycy, traw, buraków cukrowych i pastewnych, sadzeniaków ziemniaka,
- c) loszek, knurów i warchlaków, z wyłączeniem zakupu na eksport,
- d) maszyn i urządzeń stanowiących wyposażenie chlewni,
- e) maszyn służących do prowadzenia produkcji świń.

Kredytobiorca płaci oprocentowanie należne bankowi w wysokości 0,3 procentowania, jednak nie mniej niż 1% (obecnie ok. 1,1% w skali roku), a w pozostałej części jest ono płacone przez Agencję.

Wysokość udzielonego kredytu nie może przekroczyć:

- a) 50 000 zł na siedzibę stada, w której w roku poprzedzającym rok wprowadzenia zakazu było utrzymywanych średniorocznie do 50 sztuk świń;
- b) 100 000 zł na siedzibę stada, w której w roku poprzedzającym rok wprowadzenia zakazu było utrzymywanych średniorocznie powyżej 50 do 100 sztuk świń;
- c) 500 000 zł na siedzibę stada, w której w roku poprzedzającym rok wprowadzenia zakazu było utrzymywanych średniorocznie powyżej 100 do 500 sztuk świń;
- d) 800 000 zł na siedzibę stada, w której w roku poprzedzającym rok wprowadzenia zakazu było utrzymywanych średniorocznie powyżej 500 do 1000 sztuk świń;
- e) 1 500 000 zł na siedzibę stada, w której w roku poprzedzającym rok wprowadzenia zakazu było utrzymywanych średniorocznie powyżej 1000 sztuk świń.

Jednocześnie na podstawie przepisów ww. rozporządzenia umożliwiono producentom rolnym zgłaszanie wniosków o oszacowanie szkód powstałych w wyniku suszy w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich za pośrednictwem specjalnej publicznej aplikacji, która umożliwia weryfikację zgłoszeń z zasięgiem klimatycznego bilansu wodnego (KBW) i ustalonym poziomem strat w plonach.

Producent rolny ma prawo do kilkukrotnego uzupełniania strat w poszczególnych uprawach w miarę ich obejmowania suszą wskazywaną przez System Monitoringu Suszy Rolniczej kolejnych upraw rolnych - do czasu potwierdzenia ostatniego zgłoszenia poprzez podpisanie wniosku o oszacowanie strat Profilem Zaufanym, jednak nie później niż do dnia czasu wskazanego w ww. rozporządzeniu. Podpisanie wniosku uruchamia proces weryfikacji oraz generowania protokołu, jeżeli szkody wynoszą powyżej 30 % średniej rocznej produkcji rolnej w gospodarstwie rolnym z ostatnich trzech lat poprzedzających rok, w którym wystąpiła susza. Następnie przesyłany jest do zatwierdzenia przez Wojewodę

i uniemożliwia dokonywanie dalszych zgłoszeń. W przypadku, gdy szkody nie przekraczają 30 % producent rolny otrzymuje informację o odrzuceniu wniosku o oszacowanie strat wraz z kalkulacją, w której przedstawione są wyliczenia. Zarówno protokół jak i informacja są przedstawiane producentowi rolnemu w aplikacji w oknie „status sprawy”.

Wprowadzane przez producenta rolnego dane są w aplikacji automatycznie weryfikowane z danymi:

- Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, tj. danymi z e-Wniosku Plus w zakresie upraw rolnych zgłoszonych do wniosku o dopłaty bezpośrednie oraz danymi zawartymi w Systemie Identyfikacji i Rejestracji Zwierząt w zakresie liczby zwierząt wpisanych do Portalu IRZplus,

- Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa Państwowy Instytut Badawczy w Puławach (IUNG) w zakresie zasięgu i procentowych strat w uprawach rolnych spowodowanych przez suszę wynikających z prowadzonego przez IUNG Systemu Monitoringu Suszy Rolniczej.

W przypadku, gdy producent rolny we wniosku o szacowanie strat spowodowanych wystąpieniem suszy poda procentową wysokość strat w poszczególnych uprawach wyższą niż wysokość ustaloną przez IUNG - do obliczenia wysokości szkody przyjmuje się dane w tym zakresie ustalone przez IUNG wynikające z Systemu Monitoringu Suszy Rolniczej. System ten zawiera aplikacje komputerowe integrujące dane meteorologiczne potrzebne do obliczenia klimatycznego bilansu wodnego oraz dane z cyfrowej mapy glebowo-rolniczej, obrazującej przestrzenne zróżnicowanie retencji wodnej różnych kategorii agronomicznych gleb.

Przy wyznaczaniu obszarów zagrożonych suszą rolniczą dla poszczególnych upraw uwzględniane są dwa czynniki:

- warunki pogodowe,
- podatność gleby na suszę.

Ponadto w „Polskim Ładzie” zostało zawarte działanie pn. „Jeszcze większy zwrot akcyzy za paliwo rolnicze”, w którym założono zwiększenie limitu zużycia oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej.

W dniu 1 października 2021 r. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwalił ustawę o zmianie ustawy o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej, która wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2022 r. Wprowadzone zmiany polegają na zwiększeniu limitu zużycia oleju napędowego wykorzystywanego do prac w gospodarstwie:

1) ze 100 do 110 litrów na 1 ha użytków rolnych – w przypadku rocznego limitu ustalanego dla powierzchni użytków rolnych będących w posiadaniu lub współposiadaniu producenta rolnego określonej w ewidencji gruntów i budynków, według stanu na dzień 1 lutego danego roku,

2) z 30 do 40 litrów na 1 średnią roczną dużą jednostkę przeliczeniową bydła będącego w posiadaniu producenta rolnego w roku poprzedzającym rok, w którym został złożony wniosek o zwrot podatku – w przypadku rocznego limitu ustalanego dla chowu lub hodowli bydła.

Ponadto, w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020 (PROW 2014-2020), rolnicy poszkodowani w związku z wystąpieniem wirusa ASF, mają możliwość uzyskania pomocy z następujących instrumentów wsparcia:

Poddziałanie 5.1 „Wsparcie inwestycji w środki zapobiegawcze, których celem jest ograniczenie skutków prawdopodobnych klęsk żywiołowych, niekorzystnych zjawisk klimatycznych i katastrof”

Celem instrumentu jest wspieranie zapobieganiu ryzyku i zarządzanie ryzykiem w gospodarstwach.

Pomoc ma formę:

1. refundacji części kosztów kwalifikowalnych operacji (do 80%) w przypadku realizacji inwestycji dotyczącej:

- utworzenia lub zmodernizowania niecki dezynfekcyjnej;
- wyposażenia gospodarstwa rolnego w urządzenie do dezynfekcji;
- przebudowy lub remontu pomieszczeń w celu utrzymywania świń w gospodarstwie rolnym w odrębnych, zamkniętych pomieszczeniach, mających oddzielne wejścia oraz niemających bezpośredniego przejścia do innych pomieszczeń, w których są utrzymywane inne zwierzęta kopytne;
- przebudowy lub remontu pomieszczenia w chlewni lub w budynku gospodarskim funkcjonalnie powiązany z chlewnią, tak aby w ich wyniku w tym pomieszczeniu było możliwe zdezynfekowanie się osób, które zajmują się obsługą świń, w tym zakupu i montażu urządzeń do dezynfekcji obuwia, szaf do przechowywania odzieży roboczej, umywalek lub pryszniców, wraz z zakupem i montażem instalacji technicznej;
- budowy lub przebudowy magazynu do przechowywania słomy dla świń;
- zakupu i wykonania robót związanych z posadowieniem silosu na paszę gotową do bezpośredniego spożycia przez świnie;

2. standardowych stawek jednostkowych – w przypadku realizacji inwestycji dotyczącej wykonania ogrodzenia chlewni.

Standardowe stawki jednostkowe, za wykonanie:

- metra bieżącego ogrodzenia – wynosi 230 zł;
- bramy – wynosi 2100 zł;
- furtki – wynosi 710 zł.

Pomoc przyznaje się i wypłaca do wysokości limitu, który w okresie realizacji programu wynosi maksymalnie na jednego Beneficjenta 100 000 zł.

Do 10 października br. na operacje zapobiegające rozprzestrzenianiu się afrykańskiego pomoru świń (ASF) złożono 7 684 wnioski o przyznanie pomocy, z czego zakontraktowano 4 742 wnioski na kwotę 221,3 mln zł.

Zgodnie z harmonogramem naboru wniosków opublikowanym na stronie internetowej MRiRW (nabór ogłasza ARiMR), nabór wniosków będzie trwał od 28 września do 26 listopada 2021 r.

Działanie 5.2 „Inwestycje odtwarzające potencjał produkcji rolnej”

Wsparcie na operacje związane z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń (ASF) może być związane z odtworzeniem zniszczonych składników gospodarstwa, bądź z odtworzeniem potencjału produkcji rolnej w gospodarstwie przez realizację inwestycji niezwiązanej z produkcją świń. W przypadku wstąpienia ASF, o pomoc mogą ubiegać się rolnicy, którym powiatowy lekarz weterynarii nakazał, w drodze decyzji, zabicie świń lub zniszczenie zwłok świń w celu zwalczania ASF, a w dniu wydania tej decyzji świnie, których dotyczyła ta decyzja, stanowiły co najmniej 30% świń będących w posiadaniu rolnika.

Pomoc ma formę refundacji 80% kosztów kwalifikowalnych operacji. Maksymalna wysokość pomocy udzielonej jednemu beneficjentowi i na jedno gospodarstwo rolne w ramach tego instrumentu wsparcia, w okresie realizacji PROW 2014-2020, nie może przekroczyć 300 000 zł.

W ramach „Inwestycji odtwarzających potencjał produkcji rolnej” na operacje zapobiegające rozprzestrzenianiu się afrykańskiego pomoru świń (ASF) złożono dotychczas 28 wniosków o przyznanie pomocy na kwotę 2,7 mln zł, z czego do chwili obecnej zawarto 24 umowy na kwotę 2,2 mln zł.

W ramach 20 zakończonych operacji zapobiegających rozprzestrzenianiu się ASF zrealizowano płatności na kwotę ok. 2,1 mln zł.

Należy podkreślić fakt, że w terminie od 11 marca do 31 grudnia 2021 r. rolnicy, którzy ponieśli w gospodarstwach straty spowodowane klęskami żywiołowymi, bądź wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń (ASF) mogą składać w ARiMR wnioski o przyznanie pomocy.

Poddziałanie 4.1 „Wsparcie inwestycji w gospodarstwach rolnych” typ operacji „Modernizacja gospodarstw rolnych” obszary - rozwój produkcji prosiąt (obszar A), związany z racjonalizacją technologii produkcji, wprowadzeniem innowacji, zmianą profilu produkcji, zwiększeniem skali produkcji, poprawą jakości produkcji lub zwiększeniem wartości dodanej produktu (obszar D).

Cel operacji - Zwiększenie rentowności i konkurencyjności gospodarstwa / gospodarstw Beneficjenta / Beneficjentów w obszarze:

- rozwój produkcji prosiąt (obszar A) – maksymalnie 900 000 zł dla jednego beneficjenta i na jedno gospodarstwo,
- związanym z racjonalizacją technologii produkcji, wprowadzeniem innowacji, zmianą profilu produkcji, zwiększeniem skali produkcji, poprawą jakości produkcji lub zwiększeniem wartości dodanej produktu (obszar D).- maksymalnie 500 000 zł dla jednego beneficjenta i na jedno gospodarstwo,

przy czym na inwestycje niezwiązane bezpośrednio z budową, modernizacją budynków inwentarskich lub adaptacją innych istniejących w gospodarstwie budynków na budynki inwentarskie, lub budową lub modernizacją magazynów paszowych w gospodarstwach, w których prowadzona jest produkcja zwierzęca, nie może przekroczyć 200 tys. zł.

Pomoc w wysokości do 50% kosztów kwalifikowalnych (60% w przypadku operacji realizowanej przez osoby wspólnie wnioskujące lub młodego rolnika).

W przypadku trzody chlewnej pomoc może być przyznana m.in. na operację:

- zapewniającą poprawę ogólnych wyników gospodarstwa w obszarze:
 - rozwój produkcji prosiąt lub
 - związanym z racjonalizacją technologii produkcji, wprowadzeniem innowacji, zmianą profilu produkcji, zwiększeniem skali produkcji, poprawą jakości produkcji lub zwiększeniem wartości dodanej produktu,
- w wyniku realizacji której nastąpi w gospodarstwie wzrost liczby loch, do co najmniej 50 – w przypadku obszaru dotyczącego rozwoju produkcji prosiąt,
- obejmującą wyłącznie inwestycje związane bezpośrednio z działalnością rolniczą, w tym również z przygotowaniem do sprzedaży produktów rolnych wytwarzanych w gospodarstwie-w przypadku, gdy operacja jest związana bezpośrednio

z działalnością rolniczą w zakresie produkcji zwierzęcej, może ona obejmować wyłącznie inwestycje związane z produkcją zwierzęcą w zakresie zwierząt gospodarskich w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich;

- uzasadnioną ekonomicznie, w tym pod względem racjonalności jej kosztów;
- której koszty kwalifikowalne nie są finansowane z udziałem innych środków publicznych;
- która nie spowoduje wzrostu produkcji, dla której brak jest rynku zbytu;
- spełniającą wymagania określone przepisami prawa mającymi zastosowanie do inwestycji realizowanych w ramach operacji;
- której realizacja nie jest możliwa bez udziału środków publicznych;
- której realizacja przyczyni się do poprawy ogólnych wyników gospodarstwa w jednym z ww. obszarów. Uznaje się, że operacja przyczynia się do poprawy ogólnych wyników gospodarstwa, jeżeli ma na celu poprawę konkurencyjności i zwiększenie rentowności gospodarstwa oraz doprowadzi do wzrostu wartości dodanej brutto w gospodarstwie (GVA), co najmniej o 10% w odniesieniu do roku, w którym przypada dzień rozpoczęcia terminu składania wniosków o przyznanie pomocy, w którym został złożony dany wniosek, w okresie 5 lat od dnia przyznania pomocy.

Do końca września br. złożono 77 750 wniosków o przyznanie pomocy na kwotę 14,5 mld zł w ramach operacji związanych z racjonalizacją technologii produkcji, wprowadzeniem innowacji, zmianą profilu produkcji, zwiększeniem skali produkcji, poprawą jakości produkcji lub zwiększeniem wartości dodanej produktu (obszar D), z czego zakontraktowano 36 572 wnioski na kwotę ponad 6,5 mld zł oraz złożono 865 wniosków o przyznanie pomocy na kwotę 661,5 mln zł w ramach rozwoju produkcji prosiąt (obszar A), z czego zakontraktowano 237 wniosków na kwotę 183,4 mln zł.

Ostatni nabór wniosków w ramach Modernizacji gospodarstw rolnych (na obszary A-E) został przeprowadzony w okresie od 21 czerwca do 20 września 2021 r.

Wg stanu na 10 października br. złożono 12 047 wniosków o przyznanie pomocy na kwotę 2,4 mld zł.

W związku z wprowadzeniem tzw. **okresu przejściowego dla Wspólnej Polityki Rolnej i wydłużeniem okresu wdrażania PROW 2014-2020 o kolejne 2 lata** (operacje będą realizowane do 31.12.2025 r.) instrumenty wsparcia dedykowane dla producentów

trzody chlewnej poszkodowanych przez wirus ASF oraz na działania zmierzające do zatrzymania rozprzestrzeniania się wirusa będą kontynuowane.

Ponadto, aktualnie toczą się prace nad przygotowaniem **Planu Strategicznego dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023-2027**. W ramach ww. projektu przewidziano interwencje skierowane dla producentów trzody chlewnej, m.in. na „Inwestycje zapobiegające rozprzestrzenianiu się ASF”. Na tym etapie prac nad projektem, który może jeszcze ulec zmianom w wyniku trwającej analizy postulatów zgłoszonych w ramach II etapu konsultacji społecznych, pomoc udzielana w ramach projektowanej interwencji mogłaby być w formie dotacji i skierowana byłaby do producenta – rolnika prowadzącego chów lub hodowlę świń na poziomie, co najmniej 50 sztuk zarejestrowanych na nieruchomości, na której byłaby realizowana inwestycja lub świń ras rodzimych objętych programami ochrony zasobów genetycznych lub świń czystych ras wpisanych do ksiąg hodowlanych i uczestniczących w realizacji programów hodowlanych zatwierdzonych przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Wsparcie w ramach interwencji dotyczyłoby inwestycji służących bioasekuracji. Zakłada się, że dzięki temu wsparciu producent uzyskałby wzmocnienie stabilności dochodów w gospodarstwie poprzez łagodzenie skutków ryzyka cenowego i produkcyjnego wynikającego z możliwością występowania AFS.

Z uwagi na trwające intensywne prace nad ostatecznym kształtem Planu Strategicznego dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023-2027, na chwilę obecną nie można jednoznacznie określić kwot, jakie będą kierowane dla producentów trzody chlewnej.

Informuję również, że w Polsce w 2020 r., w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020, uruchomione zostało działanie Dobrostan zwierząt. Działanie to polega na rekompensowaniu rolnikowi kosztów związanych z utrzymywaniem zwierząt z zastosowaniem podwyższonych standardów, czyli wykraczających ponad odpowiednie obowiązkowe normy wynikające z powszechnie obowiązującego prawa. Stanowi ono zachętę do stosowania określonego, nieoptymalnego z punktu widzenia ekonomicznego, systemu produkcji - rolnik stosujący lepsze standardy warunków utrzymania zwierząt uzyskuje płatność wyrównującą jego dochód w stosunku do rolnika stosującego standardy podstawowe. Płatności te nie mogą uwzględniać kosztów inwestycji związanych ze zmianą warunków utrzymania zwierząt.

Uruchomienie tego działania pozwoliło na objęcie wsparciem rolników, którzy dobrowolnie realizują praktyki hodowlane, które wykraczają poza odpowiednie obowiązkowe normy i wymogi w celu poprawy dobrostanu zwierząt. W 2020 r. o wsparcie finansowe w ramach działania Dobrostan zwierząt PROW 2014-2020 mogli ubiegać się

rolnicy utrzymujący świnie i krowy w warunkach podwyższonego dobrostanu, a od 2021 roku o płatność dobrostanową mogą się ubiegać również rolnicy utrzymujący owce w warunkach podwyższonego dobrostanu.

W przypadku świń działanie Dobrostan zwierząt polega na:

Pakiet 1. Dobrostan świń

- wariant 1.1. Dobrostan loch - zwiększona powierzchnia w budynkach

Płatność jest przyznawana rolnikowi, który zapewni w budynku inwentarskim powierzchnię przypadającą na jedną lochę zwiększoną o co najmniej 20%, w stosunku do minimalnej powierzchni, wymaganej na podstawie obowiązujących standardów w tym zakresie; wszystkie lochy w gospodarstwie rolnym są indywidualnie oznakowane i zarejestrowane zgodnie z przepisami o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt; lochy nie są utrzymywane w systemie jarzmowym – niemniej jednak od 2021 r. dopuszcza się utrzymywanie loch w systemie jarzmowym w okresie okołoporodowym, nie dłużej jednak niż przez 8 dni – stawka płatności 301 zł/szt. rocznie.

- wariant 1.2. Dobrostan tuczników - zwiększona powierzchnia w budynkach

Płatność jest przyznawana rolnikowi, który zapewni w budynku inwentarskim powierzchnię przypadającą na jednego tuczniaka zwiększoną o co najmniej 20%, w stosunku do minimalnej powierzchni, wymaganej na podstawie obowiązujących standardów w tym zakresie; tuczniaki kwalifikujące się do płatności muszą pochodzić od loch utrzymywanych w podwyższonych warunkach dobrostanu (tzn. loch realizujących wariant 1.1.) – stawka płatności 24 zł/szt. rocznie.

Z poważaniem

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
SEKRETARZ STANU

Szymon Gęziński

Do wiadomości:

Biuro Prezesa Rady Ministrów

Klauzula informacyjna o zasadach przetwarzania Państwa/Pani/Pana danych osobowych dostępna jest pod adresem:

www.gov.pl/rolnictwo/polityka-przetwarzania-danych-osobowych

